

Til
Kunnskapsdepartementet

Høringssvar fra Statped på høring - forskrifter om nasjonale retningslinjer for barnevernsfaglige masterutdanninger

Statped viser til høringsbrev fra Kunnskapsdepartementet av 30. juni 2020, hvor det bes om å vurdere om innholdet i de to retningslinjene er i tråd med intensjonen med masterutdanningene.

Statped er det statlige spesialpedagogiske støttesystemet for kommuner og fylkeskommuner. Vi samarbeider for å sikre god og tilpasset opplæring for alle. Vi tilbyr kompetanseheving i barnehager og skoler og bistand i enkeltsaker. Vår viktigste samarbeidspart er pedagogisk-psykologisk tjeneste (PPT). Statped har spesialpedagogisk spisskompetanse på flere fagområder som eksempelvis hørsel, syn, språk og tale, ervervet hjerneskade, samansette lærevansker (som eksempelvis ADHD og autisme) og døvblindhet. Vi har også en funksjon knyttet til samiskspråklige med spesialpedagogiske behov innen våre fagområder, basert på god forståing for samisk språk og kulturutvikling. Vårt høringssvar er utarbeidet på bakgrunn av behovene hos våre målgrupper som er barn, unge og voksne med særskilte opplæringsbehov.

Vårt innspill oppsummert

Statped mener at ansatte i barnevernet skal hjelpe alle barn, også de med særskilte behov og funksjonsnedsettelse. Derfor mener vi at utdanningene innen barnevern bør forberede kandidatene til å møte disse barna, på lik linje med andre barn.

Statped mener at ansatte i barnevernet:

1. bør kunne utrede og vurdere barn og unge med særskilte behov sin situasjon på lik linje med andre barn. Eksempelvis kan barn med autisme utvise en annen adferd ved omsorgssvikt enn andre barn. Slik kan man unngå at ansatte i barnevernet mistolker adferd og iverksetter feil tiltak.
2. bør ha kunnskap om hvilken kompetanse som er tilgjengelig i tjenesteapparatet rundt barnet. Dette får å sikre godt samarbeid i laget rundt barnet, samt å sikre at riktige instanser kobles på i tilfeller hvor det er behov for ytterligere kompetanse i komplekse saker. Det er viktig at barn og unges situasjon ses i sammenheng med tanke på hjem, skole og fritid. Da er det viktig at ansatte har kunnskap om laget rundt barnet for å sikre at situasjonen deres ses i sammenheng.
3. bør kunne kommunisere og samhandle med, og ha kunnskap om barn som benytter alternative kommunikasjonsformer (evt. ha kunnskap om hvilke aktører som må kobles på) for å sikre at disse barnas stemme blir hørt i saker som gjelder

de.

4. bør ha kunnskap om rettsikkerhet for barn og unge med funksjonsnedsettelse for å sikre at barnevernet denne gruppens rettigheter i møte med barnevernet.

Statpeds generelle kommentarer

Etterlyser kunnskap om barn med særskilte behov

Mange barn og unge med særskilte behov er i dag i kontakt med barnevernet og vi mener at kompetanse knyttet til disse behovene bør legges inn i barnevernsutdanningene. Spesielt siden barn med særskilte behov og funksjonshemninger er særlig utsatte i situasjoner som krever involvering fra barnevernet.

Ansatte i barnevernet skal hjelpe barn som har det vanskelig. I disse situasjonene kan det være utfordrende å forstå om observerte vansker er uttrykk for barns utvikling eller om det er symptomer på eksempelvis ADHD, utviklingshemming, andre psykiske vansker, autisme, omsorgssvikt, traumer, eller en kombinasjon av flere av disse. Derfor er det viktig at ansatte i barnevernet har kunnskap om barn med særskilte behov og kjennetegn, samt tiltak og oppfølging av disse barna. Det er avgjørende for å sikre at tjenesten innrettes etter barn og unges beste¹. I kartlegging- og utredningsarbeidet som gjennomføres i barnevernet bør den som skal gjennomføre dette ha kjennskap til at barn og unge med særskilte behov og funksjonshemming ikke alltid har samme måter å kommunisere og formidle som andre barn og unge. Eksempelvis kan barn med språkforstyrrelser ha vansker med å uttrykke tanker og følelser, samt forstå hva andre sier. Dersom kandidatene skal vurdere omsorgsevne og situasjon bør kandidaten også ha kunnskap om kommunikasjon med barn og unge med særskilte behov og funksjonshemninger.

Vi ser at det i retningslinjene står at kandidater som fullfører master i barnevern skal ha kunnskap om sosialfaglige, psykologiske, juridiske og samfunnsmessige- og helseforhold, men vi mener at kunnskap om barn og unge med særskilte behov bør spesifiseres nærmere i retningslinjene. Vi kan ikke se at dette er en del av grunnutdanningen i barnevern og mener derfor at kandidatene bør gjøre seg kjent med denne gruppen mer i masterløpet.

Vi viser til forskningsrapporten *Psykisk helse hos barn og unge i barneverninstitusjoner*² som trekkes frem i høringsnotatet om kompetanse i barnevernet. Resultatene viser at hele 75 prosent av barna har minst en psykisk lidelse, og at mange har flere lidelser samtidig. I retningslinjene som legges frem kan vi ikke se at kunnskap om barn og unge med sammensatte vansker eller funksjonsnedsettelse nevnes spesifikt. Dette mener vi bør inn i utdanningene for å sikre at ansatte i barnevernet har riktig kompetanse til å hjelpe disse barna.

¹ ADHD Norge, 2018, Barnevernsguiden, <https://adhdnorge.no/content/uploads/2018/09/barnervernsguiden.pdf>

² Kaye, N. S., Jozefiak, T., Rimehaug, T., Tjelflaa, T., Brubakk, A. M., & Wichstrøm, L. (2015). Psykisk helse hos barn og unge i barneverninstitusjoner. Trondheim: Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, https://www.ntnu.no/documents/10293/1263899358/Barnevernsrapport_RKBU.pdf/fb0b753b-bdab-4224-b607-5bfe2f1ee32e

I NIFUS rapport om *Kompetanse i det kommunale barnevernet*³ pekes det på at de ansattes kompetanse vurderes som noe svakere når det gjelder saker som omfatter tematikk som ikke opptrer så ofte. Dette kan eksempelvis dreie seg om barn med funksjonshemming og barn av familier med en annen kultur. Dette viser at det er nødvendig med kompetanse på dette feltet, og at dersom de ikke selv har kompetanse bør ha kunnskap om hvor kompetansen finnes.

Statped viser videre til at det i lov om barneverntjenester § 4-11 Vedtak om behandling av barn som har særlige behandlings- og opplæringsbehov står at *«Dersom foreldrene ikke sørger for at et funksjonshemmet eller spesielt hjelpetrengende barn får dekket særlige behov for behandling og opplæring, kan fylkesnemnda vedta at barnet skal behandles eller få opplæring med bistand fra barneverntjenesten»*.

Dersom barnet skal behandles eller få opplæring med bistand fra barnevernet er det viktig at ansatte har kunnskap om barn med særlige behandlings- og opplæringsbehov. Dersom de ikke har kunnskap er det viktig at spesialistkompetanse kobles på for å sikre at barn og unge med særskilte opplæringsbehov for god hjelp tidlig.

Statped mener at

1. Det i det videre arbeidet med retningslinjene bør vurderes om det skal presiseres at masterutdanningene skal sikre kunnskap om barn med særskilte behov/spesielle behov. Konkrete tekstforslag til forskriften er lagt inn i svarene på høringssspørsmålene under.
2. Det i det videre arbeidet bør vurderes om det skal legges inn kunnskap om kommunikasjon om/med barn med funksjonshemninger.
3. Kunnskap om barn med funksjonsnedsettelse og sammensatte behov bør ligge til grunn for vurderingene som gjøres når ansatte i barnevernet undersøker en bekymringsmelding (jf. § 5. Barnevernsfaglig kompetanse – Ferdigheter). I retningslinjene kapittel 2 Punkt c. *«Kan gjennomføre samtaler med barn som er utsatt for vold, seksuelle overgrep og/eller annen omsorgssvikt på en selvstendig måte»* og i punkt g. står *«kan anvende faglig kunnskap til å kommunisere og samarbeide med samer og andre urfolk, minoriteter og flyktninger i barnevernfaglig arbeid på en selvstendig måte»*. Her mener vi at det bør vurderes om det skal legges inn et punkt om personer med særskilte behov og funksjonsnedsettelse.

Kunnskap om laget rundt barn og unge for å sikre bedre samarbeid

I Bufdirs veileder til barnevern og helse- og omsorgstjenester om barn med nedsatt funksjonsevne står det: *En viktig forutsetning for samhandling er kunnskap og forståelse om hverandres ansvar, oppgaver og begrensninger*⁴.

Det er viktig at ansatte i barnevernet har kunnskap om roller, ansvar og kjerneoppgavene til de andre tjenesteytende aktørene i laget rundt barn og unge. Dette vil legge gode rammer for samhandling og samarbeid med andre aktører i tjenesteapparatet.

³ NIFU, 2017. Kompetanse i den kommunale barnevernstjenesten : Kompetansekartlegging og gjennomgang av relevante utdanninger. Hentet fra: <https://www.nifu.no/publications/1569768/>

⁴ BUFDIR, 2018, *Barn med nedsatt funksjonsevne - Veileder barnevern og helse- og omsorgstjenester*. Hentet fra: <https://bufdir.no/Barnevern/Fagstotte/Samarbeid mellom helse og barnevern/>

I forslag til forskrift om retningslinjen står det «ha god forståelse for begrensninger i egen kompetanse, innsikt i andre profesjoner kompetanse, samt å vite når disse bør involveres». Dersom kandidaten skal være i stand til dette mener vi at dette forutsetter kunnskaper om kjennetegn på eventuelle nevrologiske og psykiske vansker for å sikre at riktig instans kobles på og involveres i vurderingene på tidligst mulig. Ansatte i barnevernet bør ha kunnskap om hvilke andre tjenesteytere som bør involveres dersom de selv ikke har kompetansen som trengs for å iverksette og følge opp tiltak. Ettersom barn og unge med særskilte behov og nedsatt funksjonsevne er særlig utsatt mener vi det er viktig at støtteapparatet har kunnskap om ulike utfordringer hos disse barna, samt hvilken spesialistkompetanse som er tilgjengelig.

Utdanningene i barnevern bør gi kandidatene kunnskap om roller og ansvar blant tjenesteyterne på kommunalt, fylkeskommunalt og statlig nivå. Samtidig er det viktig at de har kunnskap om tjenesteyterne i de ulike sektorene som eksempelvis helse- og omsorg og opplæringssektoren. Dette for å sikre at barn med nedsatt funksjonsevne og deres familier får et sammensatt tjenestetilbud. Dette mener vi også vil bidra til å forbedre samarbeidet mellom aktørene i laget rundt barn og unge. Kandidatene bør eksempelvis ha kjennskap til roller og ansvar til følgende aktører i laget rundt barnet; PPT, helsestasjonen, BUP, barnehage, skole. Det er viktig at kandidatene har kunnskap om samarbeid og brobygging mellom ulike instanser, samt tilegner seg kunnskaper om tverrfaglig samhandling.

Rettssikkerhet for barn og unge med funksjonsnedsettelse

I 2013 ratifiserte Norge FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne (CRPD). Konvensjonen utdyper hvordan menneskerettighetene skal beskyttes for personer med funksjonsnedsettelse og hvordan myndighetene skal jobbe for å sikre rettighetene slik at alle kan delta i samfunnet.

Ettersom barnevernsansatte bør være innforstått deres rolle i arbeidet med å sikre funksjonshemmedes menneskerettigheter bør de ha kunnskap om hva disse rettighetene innebærer.

Spesielt ønsker vi å trekke frem FN-komiteens anbefalinger fra 2019 hvor de blant annet anbefaler:

At mennesker med nedsatt funksjonsevne med samisk bakgrunn og barn med nedsatt funksjonsevne fra familier med innvandrerbakgrunn har dårlig tilgang til offentlige tjenester på grunn av kommunikasjonsproblemer, kulturforskjeller og liten kunnskap om velferdssystemet⁵

Videre ønsker vi å trekke frem FN-komiteens bekymring om

- *At barn kan tas fra foreldrene og plasseres i omsorgshjem eller tas av barnevernet på grunn av egne eller foreldrenes funksjonsnedsettelse.*

Statped mener at det i det videre arbeidet:

⁵ Konvensjon om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/26633b70910a44049dc065af217cb201/crpd-2019-avsluttende-bemerkninger-til-norges-forste-rapport-nor-09092019-finale.pdf>

- Vurderes om kunnskap om rettighetene til personer med funksjonsnedsettelse legges inn som en del av utdanningene.

Praksis

Vi anser utdanninger i barnevern som en praktisk rettet utdanning. Vi støtter derfor ikke forslaget om å fjerne praksis i den toårige masterutdannelsen. Det er bedt om å presisere hvilke deler av utdanningen som bør gjennomføres i praksis for at læringsutbyttene kan oppnås. Vi viser her til følgende utsagn *“Programgruppen har valgt å legge vekt på kompetanseområder som bidrar til å integrere teori og ferdighetstrening, for på denne måten å sikre en utdanning som kvalifiserer til sektorens kompetansebehov”*. Vi foreslår at ferdighetstreningen som det vises til her gjennomføres i form av praksis. Både “barnevernsfaglig kompetanse”, “innovasjon, kritisk tenkning og kunnskapsbasert praksis” og “utredning, analyse og beslutning om tiltak knyttet til barnets omsorgssituasjon” er fagområder som bør erfares i praksis.

I notatet står det at *“Masterutdanning skal gi kunnskap som skal benyttes i barnevernet”*. Vi mener at det er helt avgjørende at kandidatene tilegner seg kunnskap gjennom praksis og får kjennskap til faget gjennom å jobbe med reelle saker.

Statped mener at det i det videre arbeidet:

- Bør vurderes om at det som en del av praksisen legges inn besøk hos samarbeidende instanser som eks. BUP, Statped, habiliteringstjenesten, spesialisthelsetjenesten, PPT, NAV og Nasjonal behandlingstjeneste for hørsel og psykisk helse (NBHP) eller andre relevante instanser. Dette for å sikre kjennskap til de ulike tjenesteapparatet. Videre kan dette danne grunnlag for videre samarbeid.

Barnets stemme

Språk er helt essensielt for alle, og det å bli forstått og kunne uttrykke seg er grunnleggende for hvordan vi utvikler oss som mennesker og hvordan livet blir. Det å uttrykke seg er en menneskerett, slik FN-konvensjonen om rettigheter til mennesker med nedsatt funksjonsevne slår fast.

For å sikre at dette ivaretas gjelder dette i noen tilfeller å kommunisere med barn med en annen kommunikasjonsform; Dette kan eksempelvis være tegnspråk, tegn til tale og ASK (alternativ og supplerende kommunikasjon). Det er viktig at barna som har andre kommunikasjonsformer også blir hørt og tas med i vurderingen i saker som gjelder de. I disse tilfellene er det viktig at de som skal kommunisere med barna enten har kompetanse selv, eller kunnskap om hvem som bør kobles på for å sikre at også disse barnas stemme blir hørt (viser til barneloven som også nevnes i retningslinjene).

Statpeds svar på høringsspørsmål

Høringsspørsmål - forslag til forskrift om retningslinje for masterutdanning i barnevern
1) Utkastet til forskrift må blant annet ses i sammenheng med regjeringens høringsnotat om kompetanse i barnevernet, der det foreslås å innføre krav om mastergrad for visse oppgaver i barnevernet. I hvilken grad vurderes læringsutbyttebeskrivelsene i utkastet til forskrift å dekke behovet for kompetanse i barnevernet?

Vi viser til generelle kommentarer til høringen hvor vi trekker frem at kunnskap om barn og unge med særskilte behov og funksjonsnedsettelse bør nevnes spesifikt i læringsutbytte.

Det bør vurderes om kunnskap om barn med særskilte behov bør legges inn som en del av kompetanseområdet: "utredning, analyse og beslutning om tiltak knyttet til barnets omsorgssituasjon". Her bør det også presiseres at dersom barnevernet ikke har kompetanse til å utrede selv, bør kandidaten ha kjennskap til spesialiserte enheter som kan kobles på slik at ikke feil tiltak iverksettes.

For å sikre at kunnskap om barn og unge med særskilte behov ivaretas i utdanningene, mener vi at dette bør nevnes spesifikt i Kapittel 5. Læringsutbytte for kompetanseområdet utredning, analyse og beslutning om tiltak knyttet til barnets omsorgssituasjon.

Herunder i:

§ 13. Utredning, analyse og beslutning om tiltak knyttet til barnets omsorgssituasjon – Kunnskap.

Vi foreslår at det legges inn et eget punkt f.: Kandidaten har generell kunnskap om barn og unge med særskilte behov og funksjonsnedsettelse.

§ 14. Utredning, analyse og beslutning om tiltak knyttet til barnets omsorgssituasjon – Ferdigheter

Vi foreslår at det legges inn et punkt f. Kandidaten kan oppdage og gjenkjenne barn og unge med særskilte behov og sikre at disse barna og familiene får oppfølging og veiledning sett i lys av deres situasjon.

Videre står det spesifisert at ansatte i barnevernet skal ha inngående kunnskap om betydningen av menneskerettighetene i barnevernsarbeid. Viser til Kapittel 4. Læringsutbytte for kompetanseområdet forsvarlig rettsanvendelse og rettsikkerhet i barnevernet

§ 10. Forsvarlig rettsanvendelse og rettsikkerhet i barnevernet – Kunnskap.

Her mener vi også at CRPD – FNs konvensjonen som skal bidra til å motvirke diskriminering på grunn av nedsett funksjonsevne også bør nevnes spesifikt i læringsutbytte. Dette for å sikre likeverdig tilbud og behandling av barn og unge med funksjonsnedsettelse i barnevernet.

I Kapittel 2 § 5 g. står det at *kandidaten skal kunne anvende faglig kunnskap til å kommunisere og samarbeide med samer og andre urfolk, minoriteter og flyktninger i barnevernsfaglig arbeid.*

Vi ønsker her å påpeke at det er barn og unge som har andre kommunikasjonsformer som eksempelvis tegnspråk/tegn-til-tale og alternativ supplerende kommunikasjon (ASK) bør nevnes spesifikt. Det er viktig at ansatte i barnevernet har kunnskap om dette for å sikre at disse barna blir hørt i saker som gjelder de.

2) I hvilken grad vurderes utkast til forskrift å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Vi ber særlig brukerorganisasjoner gi innspill på dette spørsmålet.
Statped samarbeider tett med brukerorganisasjonene våre og kjenner til at det ofte er koordinering og samordning som er utfordringen til barn, unge og familier med sammensatte behov og funksjonsnedsettelse. For at disse tiltakene skal fungere i praksis og for at familier og barn og unge med sammensatte behov skal få et samordnet og koordinert tjenestetilbud er det viktig at utdanningene også inneholder opplæring i hvordan tjenesteapparatet fungerer og hvilken rolle og kompetanse de ulike tjenesteyterne har.
3) Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonenes behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning)? Vi ber særlig utdanningsinstitusjonene gi innspill på dette spørsmål.
Utdanningen bør tilstrebe å være lik på tvers av utdanninginstitusjoner slik at det er lik forventning til hvilken kompetanse ansatte i barnevernet besitter.
4) Formålet med forskriften er å sikre at kandidater med samme utdanning får samme sluttkompetanse uavhengig hvilken utdanningsinstitusjon de er utdannet ved. Hvordan vurderes dette å være ivarettatt i læringsutbyttebeskrivelsene?
Ettersom Statped i dette høringssvaret etterlyser kunnskap om barn og unge med særskilte behov, sammensatte vansker og/eller funksjonsnedsettelse mener vi at det kan være utfordrende for mindre utdanningsinstitusjoner å dekke dette opplæringsbehovet. Det er derfor viktig å koble på aktører som kan tilby opplæring innenfor dette feltet. Statped har kunnskap om barn og unge med særskilte opplæringsbehov og samarbeider i dag med UH-sektor om undervisning på felt som UH-sektor selv ikke dekker. Vi kan være en relevant aktør som kobles på dersom det er behov for vår kompetanse.
5) Er det kompetanse som mangler i høringsutkastet til forskrift? I så fall hvilke?
Viser til generelle kommentarer.
6) Er det innhold som bør tas ut eller nedtones i utdanningen? I så fall hva:
7) Det er foreslått nasjonal deleksamen for utdanningene. Vi ber om høringsinstansenes innspill på en mulig innføring av nasjonal deleksamen i jus for de barnevernsfaglige masterutdanningene.
Dersom dette går på bekostning av andre aktiviteter som ruste kandidaten til faktisk arbeidssituasjon anbefaler vi ikke å innføre en nasjonal deleksamen.
8) Praksisstudier kan beskrives i forskriften, men skal da beskrives på et overordnet nivå. Detaljert beskrivelse av praksisstudiene skal skje ved den enkelte utdanningsinstitusjon. Det er ikke lagt inn krav om praksisstudier i utdanningene. Utdanningsinstitusjonene kan likevel tilby praksisstudier som en del av utdanningene. Vi ber høringsinstansene særlig vurdere om det bør forskriftsfestes krav til praksis i utdanningene eller om dette kan vurderes ved den enkelte utdanningsinstitusjon?

Vi anbefaler at praksisstudier skal være et krav for utdanningene. Viser til forslag om besøk hos samarbeidende tjenester som en del av praksis. Det er viktig at kandidaten får kunnskap om aktørene i laget rundt barnet, særlig med tanke på barn og unge med særskilte behov.
9) Har du/dere andre innspill enn det dere allerede har gitt ovenfor?
Viser til generelle kommentarer.

Høringsspørsmål - forslag til forskrift om retningslinje for masterutdanning i barnevernsarbeid

1) Utkastet til forskrift må blant annet ses i sammenheng med regjeringens høringsnotat om kompetanse i barnevernet, der det foreslås å innføre krav om mastergrad for visse oppgaver i barnevernet. I hvilken grad vurderes læringsutbyttebeskrivelsene i utkastet til forskrift å dekke behovet for kompetanse i barnevernet?

Viser til generelle kommentarer hvor vi trekker frem at kunnskap om barn og unge med særskilte behov og funksjonsnedsettelse bør nevnes spesifikt i læringsutbytte.

Vi foreslår at dette legges som et eget punkt i læringsutbytte eller som et punkt under «Perspektiver på barn, unge og familier i utsatte livssituasjoner».

Under læringsutbyttet: *Perspektiver på barn, unge og familier i utsatte livssituasjoner* foreslår vi at det legges inn et punkt f.: Kandidaten har generell kunnskap om barn og unge med særskilte behov og funksjonsnedsettelse.

Under § 5. *Perspektiver på barn, unge og familier i utsatte livssituasjoner – Ferdigheter* foreslår vi å legge til et punkt d. Kandidaten kan oppdage og gjenkjenne barn og unge med særskilte behov og sikre at disse barna og familiene får oppfølging og veiledning sett i lys av deres situasjon.

I kapittel 3 § 7 f. *kunnskap om juridisk metode og lovverk innen velferdsrett, herunder forvaltningsrett, barnevern- og familierett* mener vi at FN-konvensjonen om rett til mennesker med nedsett funksjonsevne (CRPD - FN konvensjonen for funksjonshemmedes rettigheter), samt Lov om likestilling og forbud mot diskriminering (likestillings- og diskrimineringsloven) bør inn som en del av den juridiske kompetansen ansatte i barnevern skal ha.

Viser til Kapittel 3 § 8 f. *barnevernsansatte skal kommunisere og samarbeide med samer og andre urfolk i barnevernsfaglig arbeid*. Vi synes det er bra at dette er spesielt ivaretatt. Samtidig mener vi at andre utsatte grupper også bør nevnes ettersom grupper som ikke nevnes spesifikt er lett å overse. Det bør vurderes om barn og unge som har andre særskilte behov bør nevnes spesifikt. Videre bør det også understrekes at barn og unge med andre kommunikasjonsformer som eksempelvis tegnspråk, alternativt supplerende kommunikasjon (ASK) og tegn til tale sikres en stemme inn i arbeidet. Det er viktig at ansatte i barnevernet har kunnskap om kompetanse til å kunne kommunisere og samhandle med disse også barna.

Vi synes det er bra at det er spesifisert at kandidaten skal kunne koordinere et tverrfaglig samarbeid i komplekse situasjoner sammen med barn, unge og foreldre. Her ønsker vi å understreke at dette bør innebærer kunnskap om tjenesteapparatet og kompetansen til de ulike tjenesteyterne, både på tvers av forvaltningsnivå og sektorer.	
2) I hvilken grad vurderes utkast til forskrift å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Vi ber særlig brukerorganisasjoner gi innspill på dette spørsmålet.	
Statped samarbeider tett med brukerorganisasjonene våre og kjenner til at det ofte er koordinering og samordning som er utfordringen for barn, unge og familier med sammensatte behov og funksjonsnedsettelse. For å sikre at familier og barn og unge med sammensatte behov skal få et samordnet og koordinert tjenestetilbud er det viktig at utdanningene også inneholder opplæring i hvordan tjenesteapparatet fungerer og hvilken rolle og kompetanse de ulike tjenesteyterne har.	
3) Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonenes behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning)? Vi ber særlig utdanningsinstitusjonene gi innspill på dette spørsmålet.	
4) Formålet med forskriften er å sikre at kandidater med samme utdanning får samme sluttkompetanse uavhengig hvilken utdanningsinstitusjon de er utdannet ved. Hvordan vurderes dette å være ivarettatt i læringsutbyttebeskrivelsene?	
Ettersom Statped i dette høringssvaret etterlyser kunnskap om barn og unge med særskilte behov og funksjonsnedsettelse mener vi at det kan være utfordrende for mindre utdanningsinstitusjoner å dekke dette opplæringsbehovet. Det er derfor viktig å koble på aktører som kan tilby opplæring innenfor dette feltet. Statped har kunnskap om barn og unge med særskilte opplæringsbehov og samarbeider i dag med UH-sektor om undervisning på felt som UH-sektor selv ikke dekker. Vi kan være en relevant aktør som kobles på dersom det er behov for vår kompetanse.	
5) Er det kompetanse som mangler i høringsutkastet til forskrift? I så fall hvilke?	Viser til generelle kommentarer.
6) Er det innhold som bør tas ut eller nedtones i utdanningen? I så fall hva:	Viser til generelle kommentarer.
7) I kapittel 5 Opptakskrav, studiets oppbygning og praksisstudier er det beskrevet opptakskrav til masterutdanning i barnevernsarbeid. Vi ber høringsinstansene vurdere hvorvidt forskriften bør omtale opptakskrav og hva opptakskravene eventuelt bør være.	
8) Det er foreslått nasjonal deleksamen for utdanningene. Vi ber om høringsinstansenes innspill på en mulig innføring av nasjonal deleksamen i jus for de barnevernsfaglige masterutdanningene.	

Dersom dette går på bekostning av andre aktiviteter som ruster kandidaten til faktisk arbeidssituasjon anbefaler vi å ikke innføre en nasjonal deleksamen.	
9) Praksisstudier kan beskrives i forskriften, men skal da beskrives på et overordnet nivå. Detaljert beskrivelse av praksisstudiene skal skje ved den enkelte utdanningsinstitusjon. Det er ikke lagt inn krav om praksisstudier i utdanningene. Utdanningsinstitusjonene kan likevel tilby praksisstudier som en del av utdanningene. Vi ber høringsinstansene særlig vurdere om det bør forskriftsfestes krav til praksis i utdanningene eller om dette kan vurderes ved den enkelte utdanningsinstitusjon?	
Vi støtter at det skal være og at dette legges inn et krav til praksis i utdanningene. Vi viser videre til forslag om besøk hos samarbeidende tjenester som en del av praksis. Det er viktig at kandidaten får kunnskap om aktørene i laget rundt barnet, særlig med tanke på barn og unge med særskilte behov.	
10) Har du/dere andre innspill enn det dere allerede har gitt ovenfor?	Viser til generelle kommentarer.

Med hilsen

Kristina Medin
Avdelingsdirektør

Stine Øvrebø
Seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk signert